

תת"ע 4461/07/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד שולי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

12 יולי 2022

תת"ע 4461-07-20 מדינת ישראל נ' שולי

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

בעניין: 1 מדינת ישראל

באמצעות עו"ד מראם עואד שומשם

המאשימה

נגד

1 מוחמד שולי

הנאשם

באמצעות עו"ד סלים אבו חרפה

גזר דין

1. הנאשם הורשע, בהעדו, בעבירה של נהיגה בהיותו שיכור, בכך שבדגימת אויר נשוף שלו נמצא שריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף עומד על 358 מיקרוגרם, העולה על ריכוז של 240 מיקרוגרם שנקבע לגביו בתקנות.

2. מעובדות כתב האישום עולה שביום 27.6.20, בשעה 15:35, נהג הנאשם ברכב פרטי, מסוג "ב.מ.וו.", בהיותו שיכור, בנהריה, בחוף אלי אביבי, כשבדגימת נשיפה שנלקחה ממנו נמצא ריכוז אלכוהול של 358 מיקרוגרם בליטר אחד של אויר נשוף.

3. המדינה, בהדגישה את הערכים המוגנים של הגנת שלום הציבור, בהם פגע הנאשם, טוענת למתחם ענישה שני ממאסר מותנה ועד לשנת מאסר בפועל, פסילה, שנעה משנתיים ועד שלוש שנים, לצד רכיבי ענישה נוספים. בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם, התבקש בית המשפט למקמו ברף האמצעי-עליון של המתחם. צוין שפסילת המינימום בעבירת שכרות היא שנתיים ולנאשם רישום תעבורתי שכולל 9 הרשעות, האחרונה מחודש אפריל 2018, בגין עבירה של פקיעת רישיון נהיגה, וכן בעברו הרשעה בנהיגה בפסילה. צוין שלחובתו רישום פלילי ובו הרשעה בעבירות של נהיגה בפסילה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ונהיגה פוחזת, וכן הרשעה בגין מתן רכב לנהיגה בשכרות, שדומה לעבירה שלפניו.

בית המשפט הופנה לרע"פ 4865-16 בולוס נגד מדינת ישראל, שם, בנהיגה בשכרות, בכמות של 350 מיקרוגרם, נגזרו על הנאשם 27 חודשי פסילה, 4 חודשי מאסר על תנאי, ועונשים נלווים, כשערעור ובר"ע נדחו.

הסנגור עתר לענישה שתכלול פסילה בפועל של 24 חודשים, מאסר מותנה ופסילה מותנית ארוכים. לדידו, יש לשקול לקולא את הודאת הנאשם, החרטה הכנה שהביע והחסכון בזמן השיפוטי. צוין שעונש הפסילה טומן בחובו עונש נוסף, שכן הנאשם יאלץ לחדש את רישיונו בעקבות פסילה זו, וחידוש זה יכלול מבחן מחודש ובדיקה רפואית. זאת ועוד, הנאשם צעיר, בתחילת דרכו, בן יחיד ומפרנס יחיד למשפחתו, חלף זמן רב מאז ביצוע העבירה ומאז לא ביצע הנאשם כל עבירה אחרת. עוד נטען שכמות האלכוהול שנמדדה באירוע היא גבולית, לא בוצעה עבירה נלווית וכנגד הנאשם לא קיים מאסר מותנה או פסילה מותנית להפעלה. הסנגור טען שהנאשם החל לשקם עצמו והגיש בקשות שונות בעניין

חישוב פסילות לבית המשפט ולמשרד הרישוי. במכלול נסיבות זה, לטענת הסנגור, אין למצות עם הנאשם את הדין ויש לתת לו הזדמנות להשתקם.

4. נהיגה בשכרות היא מהעבירות החמורות ביותר שבפקודת התעבורה, שהמחוקק אף ראה להורות בצידה על עונש פסילת מינימום בת שנתיים (סעיף 39א לפקודת התעבורה התשכ"א-1961). הפסיקה עמדה על כך ששכרות משפיעה באופן קיצוני על הנהיגה, מערפלת את חושיו של הנהג, משפיעה לרעה על יכולת קבלת ההחלטות ועל מהירות התגובה.

ברע"פ 3638/12 **ווקנין נ' מדינת ישראל**, (מיום 6.6.12), ציין בית המשפט שנהיגה בשכרות היא בבחינת "**מכונת מוות נעה**", ההחמרה היא גישת המחוקק, וסטייה ממנה היא החריג.

מדיניות הענישה

פסילת מינימום בעבירה של נהיגה בשכרות

5. סעיף 39 א' לפקודת התעבורה התשכ"א-1961, מטיל עונש של פסילת מינימום לתקופה שלא תפחת משנתיים על נהיגה בשכרות בנוסף לכל עונש אחר. בית המשפט רשאי, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.

6. בית המשפט העליון עמד על אותן "נסיבות מיוחדות", בגין ניתן להפחית מפסילת המינימום הקבועה בחוק, וציין שסמכות זו שמורה למקרים חריגים ביותר (ראה **רע"פ 5613-09 אסרף נ' מדינת ישראל** (4.7.09)) ועל בית המשפט להפעילה במשורה, נוכח הצורך במדיניות ענישה מחמירה בנהיגה בשכרות וחיזוק ההרתעה בקרב הנהגים (ראה **רע"פ 7507-08 מדינת ישראל נ' עוזיאל** (22.9.08)).

7. ברע"פ **3343/04 יעקב נפתזי נ' מדינת ישראל** (16.5.04), בנהיגה בשכרות, כשריכוז האלכוהול שנמדד בליטר אויר נשוף עמד על 585 מיקרוגרם, בית המשפט המחוזי אימץ את גזר הדין, שכלל שנתיים פסילה, מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס. טענות המבקש בדבר כמות אלכוהול נמוכה, היותו נהג ותיק, העובדה שמדובר במעידה חד פעמית, ונזקקותו לרישיון לצורכי עבודה, עקב היותו מובטל, נדחו, ולא התקבלו כ"נסיבות מיוחדות" שיש בהן להצדיק הפחתה מפסילת המינימום. בית המשפט העליון אימץ ההחלטה.

8. בעפ"ת **54017-03-11 מדינת ישראל נ' גוריבסקי** (30.5.11) - ציין כב' השופט א' כהן שקיום אורח חיים נורמטיבי והיעדר עבר פלילי, מצב כלכלי קשה, הודאה בביצוע העבירה, וריכוז אלכוהול נמוך, במידה הקרובה לכמות המינימום, אינן מהוות "נסיבות מיוחדות" המצדיקות סטייה מעונש הפסילה המינימאלי בחוק של שנתיים בפועל. במקרה שם דובר במשיב, צעיר, המנהל אורח חיים נורמטיבי, ללא עבר פלילי, שכמות האלכוהול שנמדדה בדמו הייתה קרובה לכמות המינימום. בית המשפט המחוזי ביטל את עונש השל"צ שקבע בית משפט קמא והעמיד את הפסילה על שנתיים ימים.

9. בעפת (ב"ש) **25588-05-13 דניס דובקוב נ' מדינת ישראל** (17.6.13) ציין בית המשפט לעניין מתחם הענישה בעבירה של נהיגה בשכרות:

"מתחם העונש ההולם לעבירות שכרות מתחיל מטבע הדברים ברף של 24 חודשי פסילה, נוכח היות זה עונש המינימום על פי הפקודה. המתחם נע בין 24 - 36 חודשים לעבירת שכרות בודדת כאשר היסוד העיקרי בקביעת המתחם, הוא כמות האלכוהול. מדובר בכמות אלכוהול גבוהה באופן יוצא דופן. גם עונש של מאסר, אינו חריגה מהמתחם. מתחם עונש המאסר בגין עבירה של נהיגה בשכרות נע בין עונש של מאסר על תנאי, ולעיתים אף ללא מאסר מותנה, לבין עונשי מאסר חמורים של שנה ויותר."

10. בתתע (י-ם) 266-05-12 מדינת ישראל נ' שאול בן חמו (28.5.13) - בנהיגה בשכרות, בריכוז של 355 מ"ג, נדון הנאשם לפסילה בת 24 חודשים, בניכוי פסילה מנהלית, בת חודש, וקנס בסך 1,200 ₪. הנאשם נוהג משנת 1988 ולחובתו 25 הרשעות תעבורה קודמות, ללא עבירה דומה. בית המשפט ציין שהנאשם, נורמטיבי, הודה בהזדמנות הראשונה, רמת שכרותו בינונית וזו לו העבירה הראשונה מסוגה, ולא הוכחו "נסיבות מיוחדות" של הנאשם, שמצדיקות חריגה מעונש המינימום.

11. בתת"ע 1219-04-09 מדינת ישראל נ' עלי (30.11.10) - בנהיגה בשכרות, כשבבדיקת נשיפה נמצאו 380 מ"ג אלכוהול בליטר אויר נשוף. הנאשם נוהג משנת 2006, ולחובתו 2 הרשעות, האחת, נהג חדש שהסיע למעלה מ-3 נוסעים ללא מלווה, והשניה, מהירות. על הנאשם נגזרו 24 חודשי פסילה, בניכוי חודש פסילה מנהלית, מאסר מותנה, בן 4 חודשים, פסילה מותנית בת 3 חודשים, וקנס בסך 1,500 ₪. המאסר המותנה לא הוטל על עבירת הנהיגה בשכרות, היות ששעור האלכוהול שנמדד לא חרג באופן משמעותי מהכמות המותרת בחוק.

העונש ההולם במקרה שלפני

12. בהתחשב במידת הפגיעה בערך המוגן, שהיא ברף הבינוני, במדיניות הענישה, ובנסיבות ביצוע העבירה, מתחם הענישה באירוע שלפני נע ממאסר מותנה ועד מאסר בפועל, למשך מספר חודשים, שיכול ויהא בעבודות שירות, ופסילה שנעה בין שנתיים לשלוש שנים.

בעניינו, הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה בשכרות, לאחר שבבדיקת נשיפה נמצאו 358 מ"ג אלכוהול בליטר אויר נשוף. כמות האלכוהול שנמדדה אינה חריגה באופן יוצא דופן.

13. לחובת הנאשם יש לזקוף את הימשכות ההליכים בתיק. כתב האישום הוגש ביום 20.7.20, והנאשם לא התייצב לארבעה דיונים שהתקיימו במסגרת ההליך. נוכח אי התייצבותו לדיונים, הוצא נגדו צו הבאה ואף הושטו עליו הוצאות משפט.

14. לעניין עברו התעבורתי, הנאשם נוהג משנת 2006, ולחובתו 9 הרשעות. רישיון נהיגה שפקע מעל שנתיים, מיום 30.4.18, בגינו נפסל ל-5 חודשים. בשנת 2014 הורשע בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, ולצידה עבירות של חוסר פס מחזיר אור, ורישיון נהיגה שפקע מעל 6 חודשים, והושטו עליו מאסר בן חודש, ופסילה בת 20 חודשים. כחלק מתיק פלילי, הורשע, בשנת 2014, בעבירה של מתן רכב לנהיגה בשכרות, והושטה עליו, בין היתר, פסילה בת שנתיים. לחובתו הרשעות נוספות, נהיגה כשברמזור אור אדום, משנת 2012, הפרעה וסיכון לתנועה, משנת 2012, שימוש בטלפון, ועוד.

רישומי הפלילי כולל 2 הרשעות, האחרונה משנת 2014, בשני אישומים שצורפו, וכוללים עבירות של נהיגה בזמן פסילה, הפרעת שוטר במילוי תפקידו, הפרת הוראה חוקית, נהיגה פוחזת של רכב, פירוק חלקים מרכב, חבלה במזיד ברכב,

וגניבת רכב, בגין נדון למאסר בפועל בן 14 חודשים, ופסילה לשנתיים.

עברו התעבורתי של הנאשם כולל, איפוא, 2 הרשעות בנהיגה בפסילה, והרשעה במתן רכב לאחר לנהיגה בשכרות, ומדובר במי שעברו מכביד. עם זאת, העבירות בוצעו בשנים 2012 ו-2013 וחלף מאז זמן ניכר, ויש להתחשב בכך בעת גזירת הדין.

15. לאחר שהאזנתי לטיעוני הצדדים, שקלתי את מכלול הנסיבות שלפני, ועיינתי בפסיקה ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני בדעה שבנסיבות שלפני אין מקום להשית על הנאשם רכיב של מאסר.

עבירות התעבורה החמורות הקודמות של הנאשם בוצעו בשנים 2012 ו-2013, ומאז ביצוע העבירה שלפני לא נרשמה לחובת הנאשם עבירת תעבורה נוספת. עוד מצאתי להתחשב בכך שכמות האלכוהול שנמדדה באירוע אינה חריגה באופן יוצא דופן.

16. עם זאת, העדר רכיב של מאסר יאוזן בתקופת פסילה משמעותית.

נוכח עברו התעבורתי של הנאשם, שכולל 2 הרשעות בנהיגה בפסילה, ועבירה של מתן רכב לנהיגה בשכרות, בעטיים הוטלו על הנאשם בעבר עונשי פסילה ארוכים, ונוכח הימשכות ההליכים בתיק, אותם יש לזקוף לחובת הנאשם, אני סבורה שהפסילה ההולמת את המקרה שלפני היא לתקופה של 3 שנים. הרחקת הנאשם מהכביש, מחובת המציאות, למען בטחון משתמשי הדרך, וכדי שהנאשם יפנים את המסר לבל ינהג לאחר שתיית אלכוהול.

לצד ענישה זו, יושתו על הנאשם קנס ועונשים הצופים פני עתיד, מאסר מותנה, ופסילה מותנית, שיהא בהם כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירה דומה בעתיד. ברכיבי ענישה אלה, סבורני, יהא כדי לתת מענה הולם לעקרון ההלימה בענישה.

17. אשר על כן, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים. לבל יעבור בתקופה הנ"ל עבירות של נהיגה בזמן פסילה, או נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, או נהיגה בשכרות, או נהיגה בשכרות (סרוב), או נהיגה תחת השפעת אלכוהול או נהיגה תחת השפעת סמים.

2. פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 3 שנים.

הנאשם הצהיר בפניי שאין לו רישיון נהיגה תקף להפקדה. אין צורך בהפקדה. מניין הפסילה יחל מהיום. הפסילה תהיה במצטבר לכל פסילה אחרת.

הנאשם מוזהר כי העונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הינו מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

3. פסילה למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

4. תשלום קנס בסך 1,500 ₪. הקנס ישולם בתשלום אחד תוך 90 יום.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתנה היום, י"ג תמוז תשפ"ב, 12 יולי 2022, במעמד הצדדים.